

Na sw. tschojoscj.

Chwalony buzi Bog a ten Bošč; našchogo Kněsa Jesu Kristuša, lenž naß ja swojeju welifeju smilnosću jo naspětnarozit k žywej nazeji, psches to gorěstawańe Jesu Kristuša wot humarkych, k neschadnemu a neschamanemu a neschapřětemu derbstwu, kotarež se schowa na něbju. Amen!

Našch Jesus, we nom lubowane! se rošgrańa we tom zinšajšnem š. evangeliu s Nikodemušom, jadnym huzabnikom Israela, won poweda wot jadneje welifeje wězy, rosměj wot togo naspětnarozěńa, a won jo hobotwaržijo s hušolimi słowami, až nicht to Bože kralejstwo namožo wizešch, gaž won něbužo s nowoty porožony. Dolu- laž něto to naspětnarozěńe kuzdem zlowečoju k sbožnosći třebne jo, ga dajšcho nam wot togo šamego wězej gronišch.

Ev. Jana 3, 1—15.

Wono běšcho pał zloweč wot tych farisejačow, s měnom Nikodemuš, jaden hušchy tych Žydow.

Len pschize k Jesuku nozy a zašcho k nomu: Rabbi, my wěmy, až ty sy huzabnik wot Boga pschisheč; pscheto nicht namožo te živy zhyńšch, kotarež ty zhyńšch, nejoli Bog s nim.

Jesus wotgroni a zašcho k nomu: sawěseže, sawěrne, ja žeju tebe: nejoli něcht s nowoty porožony, ga namožo won to Bože kralejstwo wizešch.

Žejo k nomu Nikodemuš: kak možo zloweč se narozišch, gaž won stary jo? Možo won tež drugi ras do mascherinego žywota nutšch hnyšch a se narozišch?

Jesus wotgroni: sawěseže, sawěrne, ja žeju tebe: něbužoli něcht se narozišch s wody a s Ducha, ga won namožo do togo Božego kralejstwa pschisch.